

Kim Peygambere itaat ederse, Allah'a itaat etmiş olur. Kim yüz çevirirse (bilsin ki) biz seni onlara bekçi göndermedik. (Nisa Suresi-80) Alemlerin Rabbi olan Allah, Al-i İmran Suresi, 31. ayette şöyle buyuruyor: "(Resulüm!) De ki: Eğer Allah'ı seviyorsanız bana uyunuz ki Allah da sizi sevsin ve günahlarınızı bağışlasın. Allah son derece bağışlayıcı ve esirgeyicidir" Hem dünya hem de ahiret saadetine ulaşmak için, O'nun hayatının her saniyesini ve aldığı her nefesi iyi bilmek zorundayız. İnsanlığın tek kurtuluş ışığı, önderimiz ve rehberimiz Peygamberimiz (sav)'in hayatında bizim için çok güzel örnekler var şüphesiz. Efendimizin tavsiyeleri, elbette on maddeyle sınırlandırılmaz. Ancak akılda kalması ve ezberlenmesinin kolay olması sebebiyle, bir işe başlarken yapmamız gerekenden tutun da nasıl yatacağımıza ve ne yapmamız gerektiğine

kadar geniş olan konularda efendimizin hadislerini topladık. Özellikle, gençlerle ilgili hadis-i şeriflere dikkat etmenizi tavsiye ederek, sizleri efendimizin on nasihatini okumaya ve yaşamaya davet ediyoruz. 1) Besmele Resulullah (sav) buyurdular: "Besmelesiz başlanan her iş, hiçbir netice vermez" "Herhangi bir müşkül ve güçlüğü rastlarsan Allah'ın ismini an, besmele çek; "Bismillahirrahmanirrahim ve lâhavle velâ kuvvete illâ billâhil aliyylâzîm" cümlesini tekrarla. Allah, seni her musibetten ve belâdan kurtarır" 2) Hamd ve şükür Resulullah (sav) buyurdular: "Elhamdülillah: Allah'a hamdolsun" demek, en büyük teşekkürdür. Bunu söylemeyen şükretmemiş olur. 3) Salâvat-ı şerife Resulullah (sav) buyurdular: "İsteklerin olmasını isteyen bana çokça salât ve selam göndersin" 4) İman - ibadet Resulullah (sav) buyurdular: "Allah, ibadetsiz imanı, imansız ibadeti ve işi kabul etmez" 5) Namaz Resulullah (sav) buyurdular: "Namaz; küfür ile insanlık arasında bir perdedir. Onu terk edenler küfre yaklaşmış olurlar. "İman sahibi ile imansız arasında bir fark vardır ki o da namazdır. Namazını terk eden bir iman sahibi diğerinden farksız olur" 6) Kur'an okumak Resulullah (sav) buyurdular: "Sizden birisi Allah ile konuşmayı ve ona yakın olmayı seviyorsa, tam bir kalp sükûneti içinde Kur'an okusun" "Ümmetimin en makbul ibadeti bakarak Kur'an okumaktır" 7) İhlâs suresi Resulullah (sav) buyurdular: "Bin kere "İhlâs" okuyan bir iman sahibi kendini cehennem ateşinden kurtarmış olur" 8) Yasin-i Şerif Resulullah (sav) buyurdular: "Her gece "Yasin" okumaya devam eden bir kimse şehit olarak ölür" "Bir kimse ana ve babasının yahut onlardan bir tanesinin cuma günü kabrini ziyaret edip 'Yasin' okusa büyük günahları affolunur" 9) Yatağa yatarken Resulullah (sav) buyurdular: "Yatağa yatarken önce "Bir Fatiha" sonra "Üç İhlâs" surelerini okuyan bir kimse uykusunda ölümden başka her musibetten korunmuş olur" 10) Gençler Resulullah (sav) buyurdular: "Allah, genç tevbekarları sever" "Gençliğini taat ve ibadet yolunda harcayanları Hak Teâlâ çok sever" "Gençliğinde ibadet edenlerin; ihtiyarlığında ibadete başlayanlar üzerindeki üstünlüğü; halka nazaran peygamberlerin üstünlüğü derecesindedir" "Allah; genç yaşlarında ibadet edenleri meleklerine göstererek sevincini ilan eyler" "Cenab-ı Hakk'ın indinde tevbekar gençlerden sevgili bir şey yoktur" Şeytan kendini ve yöntemlerini anlatıyor; Peygamber Efendimizin şeytanla konuşması Muaz bin Cebel (ra) rivayet ediyor: Bir gün Resulullah (sav) ile beraberdik. Ensar'dan birinin evinde toplanmıştık... Tam sohbete dalmışken, dışarıdan bir ses geldi: "Ev sahibi... İçindekiler... Eve girmem için bana izin verir misiniz? Benim sizden bir dileğim var, görülecek bir işim var." Bunun üzerine, herkes Resulullah (sav) efendimizin yüzüne bakmaya başladı. Orada ve her zaman büyük efendimizdi... İzin ondan çıkacaktı. Resulullah

duruma vakıf oldu ve "Bu seslenen kimdir, bilir misiniz" buyurdu. Biz hep birden söyledik: "En iyi bilen Allah ve Resulü'dür." Bunun üzerine Resulullah (sav) efendimiz: "O, lâin İblistir. Allah'ın laneti onun üzerine olsun" buyurunca, Hz. Ömer "Ya Resulullah, bana izin veriniz onu öldüreyim" dedi. Resulullah efendimiz bu izni vermedi, şöyle buyurdu: "Dur ya Ömer, biliyor musun ki, ona belli bir vakte kadar mühlet verilmiştir. Öldürmeyi bırak..." Sonra da şöyle buyurdu: "Kapıyı ona açın gelsin. O, buraya gelmek için emir almıştır. Diyeceklerini anlamaya çalışınız, size anlatacaklarını dinleyiniz." Bundan sonrasını ondan dinleyelim; yani raviden. Şöyle anlattı: "Kapıyı ona açtılar. İçeri girdi ve bize göründü. Bir de baktık ki şekli su: Bir ihtiyar, şaşı, aynı zamanda köse, çenesinde altı ya da yedi kadar kıl sallanıyor, at kılı gibi. Gözleri yukarı açılmış. Kafası büyük bir fil kafası gibi. Dudakları da bir manda dudağına benziyordu. Sonra söyle bir selam verdi: "Selam sana Muhammed; selam size ey cemaat-i Müslimin." Onun bu selamı üzerine Peygamber efendimiz şu mukabelede bulundu: "Selam Allah'ındır ya lâin." Sonra ona şöyle buyurdu: "Bir iş için geldiğini duydum. Nedir o iş?" Şeytan şöyle anlattı: "Benim buraya gelişim kendi arzumla olmadı, mecburen geldim." Resulullah Efendimiz: "Nedir o mecburiyet" diye sordu. Şeytan anlattı: "İzzet sahibi Rabbin katından bana bir melek geldi. Ve dedi ki: "Allah Teâlâ sana emir veriyor; Muhammed'e gideceksin. Ama düşük ve zelil bir halde. Tevazu ile. Ona gideceksin ve âdemoğullarını nasıl kandırdığını anlatacaksın. Onları nasıl aldattığını bir bir söyleyeceksin ona. Sonra o; ne sorarsa doğrusunu diyeceksin. Sonra... Allah Teâlâ buyurdu ki; "Söylediklerine bir yalan katarsan, doğruyu söylemezsen... Seni kül ederim; rüzgâr savurur. Düşmanların önünde seni rüsvam ederim." İşte böyle ya Muhammed, o emir üzerine sana geldim. Arzu ettiğini bana sor. Şayet bana sorduklarına doğru cevap vermezsem; düşmanlarım benimle eğlenecek. Şu muhakkak ki, düşmanlarımla eğlencesi olmaktan daha zor bir şey yoktur." Bundan sonra, Resulullah (sav) efendimiz şöyle sordu: "Mademki sözlerinde doğru olacaksın. O halde bana anlat; halk arasında en çok sevmediğin kimdir?" Şeytan şu cevabı verdi: "Sensin ya Muhammed. Allah'ın yarattıkları arasında senden daha çok sevmediğim kimse yoktur. Sonra, senin gibi kim olabilir ki?" Resulullah Efendimiz sordu: "Benden sonra en çok kimlere buğuzlusun ve sevmezsin?" Şeytan anlattı: "Muttaki bir gence ki... Varlığını Allah yoluna vermiştir." Bundan sonra soru cevap aşağıdaki şekilde devam etti. Resulü Ekrem efendimiz sordu, şeytan anlattı: - Sonra kimi sevmezsin? - Kendisini sabırlı bildiğim, şüpheli işlerden sakınan âlimi... - Sonra? - Sabırlı olan fakiri ki; ihtiyacını hiç kimseye anlatmaz. Halinden şikâyet etmez. - Sonra kim? - Şükreden zengin. Resulullah (sav) Efendimiz bu defa konuyu değiştirdi ve ona başka bir soru sordu: - Peki, ümmetim namaza kalkınca, senin halin nice olur? - Ya Muhammed, beni bir sıtma tutar. Titrerim. - Neden böyle olursun ya lâin? - Çünkü bir kul, Allah için secde edince bir derece yükselir. - Peki, ya oruç tuttukları zaman nasıl olursun? - O zaman da bağlanırım. Ta onlar iftar edinceye kadar. - Peki, ya hac yaptıkları zaman nasıl olursun? - O zaman da çıldırırım. - Peki, ya Kur'an okudukları zaman nasıl olursun? - O zaman da eririm. Tıpkı ateşte eriyen bir kurşun gibi eririm. - Peki, ya sadaka verdikleri zaman halin nasıldır? İşte o zaman halim pek yaman olur. Sanki sadaka veren, bir testere alır eline ve beni ikiye böler. Resulullah (sav) efendimiz sebebini sordu: "Neden öyle testere ile ikiye biçilirsin, ya Ebamürre?" Bunun üzerine İblis: "Onu da anlatayım, dedikten sonra anlatmaya başladı: Çünkü sadakada dört güzellik vardır. Şöyle ki: 1- Allah Teâlâ, sadaka verenin malına bereket ihsan eyler. 2- O, sadaka veren kimseyi halkına sevdirebilir. 3- Allah Teâlâ, onun verdiği sadakayı, cehennemle arasında bir perde yapar. 4- Allah Teâlâ, belayı, sıkıntıyı ve ahları ondan defeder." Bundan sonra Resulullah (sav) efendimiz ashâbı hakkında ona bazı sorular sordu: "Ebu Bekir için ne dersin?" İblis buna su cevabı verdi: "O bana, cahiliyle devrinde bile itaat etmedi. İslam'a girdikten sonra nasıl bana itaat eder?" - Peki, Ömer b. Hattab için ne

dersin? İblis buna su cevabi verdi: “Allah’a yemin ederim ki; her gördüğüm yerde ondan kaçtım.” - Peki, Osman b. Affan için ne dersin? - Ondan utanırım. Hem de çok... Nasıl ki, Rahman’ın melekleri de ondan utanırlar... - Peki, Ali b. Ebu Talib için ne dersin? - Ah, onun elinden bir kurtulsam... O, kendi başına kalsa, ben de kendi başıma kalsam... O, beni bıraksa... Ben de onu bıraksam... Ben onu bırakırım ama o beni bırakmaz. Resulullah (sav) efendimiz yukarıdaki soruları sorduktan ve şeytanın verdiği cevaplar da kısmen bittikten sonra, şöyle buyurdu: “Ümmetime saadet ihsan eden; seni de ta, belli bir vakte kadar saki kılan Allah’a hamdolsun.” Resulullah Efendimizin bu cümlesini duyan lâin İblis söyle dedi: “Heyhat, heyhat... Ümmetin saadeti nerede? Ben, o belli vakte kadar diri kaldıkça, sen ümmetin için nasıl ferah duyarsın? Ben, onların kan mecralarına girerim. Etlerine karışırım. Ama onlar, benim bu halimi görmez ve bilmezler. Beni yaratan ve kıyamet gününe kadar bana mühlet veren Allah’a yemin ederim ki; onların tümünü azdırırım. Cahillerini ve âlimlerini... Ümmilerini ve okumuşlarını... Facirlerini ve âbidlerini... Hâsılı, bunların hiçbirini elimden kurtulamaz. Fakat... Allah’ın halis kullarını... Evet, bunları azdıramam.” Bunun üzerine Resulullah (sav) Efendimiz sordu: “Sana göre ihlâs sahibi olan muhlis kullar kimlerdir?” Bilmez misin? Ya Muhammed, bir kimse ki, dirhemini ve dinarını sever. O Allah için bir ihlâsa sahip değildir. Bir kimseyi görsem ki; dirhemini ve dinarını sevmez; övülmekten hoşlanmaz; bilirim ki o ihlâs sahibidir. Hemen onu bırakır, kaçırım. Bir kul, malı ve övülmeyi sevdiği sürece; kalbi de dünyaya bağlı kaldığı müddetçe, o size vasfını yaptığım kimseler arasında bana en çok itaat edendir. Bilmez misin ki, mal sevgisi, büyük günahların en büyükleri arasındadır. Bilmez misin ki, ya Muhammed, baş olma sevgisi yine büyük günahların en büyükleri arasındadır.” İblis anlatmaya devam etti: “Ya Muhammed, bilmez misin? Benim yetmiş bin tane çocuğum var. Bunların her birini bir başka yere tayin etmişimdir. Sonra... O her çocuğumla birlikte yine yetmiş bin tane şeytan vardır. Onların bir kısmını ulemaya gönderdim. Bir kısmını gençlere yolladım. Bir kısmını da, evliyalara saldı. Bir kısmını da, ihtiyar kadınlara musallat ettim. Gençlere gelince; aramızda hiçbir anlaşmazlık yoktur. Onlarla gayet iyi geçiniriz. Çocuklara gelince... Onlarla da, bizimkiler istedikleri gibi birlikte oynarlar. Bizimkilerin bir kısmını da âbidlerin başına dert ettim. Bir kısmını da zahitlerin... Onlar, bunların yanına girer, halden hale sokarlar. Bir tepeden öbürüne, hep dolaşıp dururlar. Öyle bir hal alırlar ki, baslarla, sebeplerden herhangi birine sövmeye... İşte böylece, onlardan ihlâsı alırım. Onlar, bu halleri ile yaptıkları ibadeti, ihlâssız yaparlar gayri. Ama asla bu hallerinin farkında olamazlar.

Categories: [islam](#) , [kUR'AN](#) , [sunnet](#)